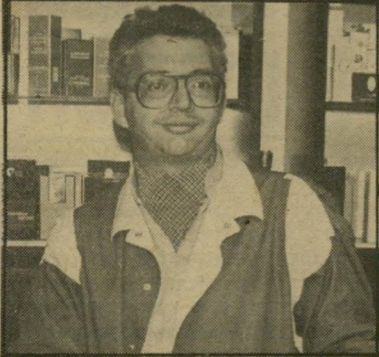

רחל מרחלת על כל העולם

שתי דעות

אתם זוכרים בוודאי את הנרי זימנר, בחור יהודי טוב וכן של אבא זימנר העשיר, שהגיע ארצה לפני כמה שנים, ומייד כשנודע כמה שהוא עשיר הוא הפך המרכז בכל המסיבות בארץ, וכל נשות-החברה היפות התחילו לחפש לו כלה מבין ידידותיהן.

בסוף מצאו לו את אמנדה וחיתנו אותם בחתונה גדולה וחשובה ומפוארת, וכולם אכלו קוויאר ושתי שמפניה ועשו חיים. אבל הנרי זימנר לא יכול כל היום להיות עטוק באשתו ובהבתו אליה, אז הוא חיפש לו גם איזה

דבורה אפרון

הנרי זימנר

לעשות איזה ביזנס בארץ

ביזנס בארץ, וכך הוא מצא את האופנאית ליוזה בוקר, שהציעה לו להשקיע כסף בבית-האופנה שהיא רוצה לפתוח. הנרי הסכים, נתן את הכסף ובאמת בית-האופנה נפתח ברוב פאר והדר ברחוב מאפו בתל-אביב, ושוב הגיעו כולם ואכלו קוויאר ושתי שמפניה ואמרו אחד לשני: "הי, מותק, מתי חורגת מחו"ל?"

עברו שנתיים, ואני שומעת שהנרי זימנר וליזה בוקר הם ממש על סכינים. אז עשיתי לשניהם דרינג'דרינג קטן.

את הראשון עשיתי להנרי:

"כן, מרבר זימנר."

"כאן רחל המרחלת."

"מה רצית?"

"רצית לדעת האם זה נכון שאתה וליזה בוקר מסוכסכים מאוד."

"מה פיתאום? אנחנו רק מדברים בינינו ופותרים בעיות. הכל בסדר גמור."

ואז דרינג'דרינגתי לליזה בוקר.

"שלוס ליוזה, זו המרחלת, האם נכון שאת זימנר מסוכסכים?"

"בטח! אני מרגישה שאני לא יכולה להמשיך את השותפות איתו בצורה כזאת."

"מה בדיוק קרה?"

"אני אוציא את כל הסיפור רק אחרי הבירור."

כשיש להם שתי דיעות כליכך שונות, מה יש להם לעשות ביחד?

שתי שמחות

מוליטוב כפול מגיע לספריית ליוזה בביוף. השבוע היא חוגגת שתי תגינות גדולות מאוד בחייה. האחת היא חתונתה של בתה אורית עם עופר פרי, מצעיר כתובות-קעקע, והשניה היא קבלת הגט הנכסף מבעלה שמעון אבישר. היא חיקתה לו במשך שנים רבות, וכמעט נואשה מלקבלו.

שתי השמחות ייערכו בחמאם, ואייאפשר לדעת כשום אופן מה משמח את ליוזה יותר. אבל תחשבו על זה שכל ידידיה וחבריה של ליוזה יכירו לחמאם כדי לחגוג עם אורית את תחילת החיים החיים המשותפים עם גבר, ובאותה ההזדמנות הם יחגגו עם ליוזה את סיום החיים המשותפים עם גבר.

שימעון אבישר

מסיבת-סיום לחיים משותפים

אבי זלמן, תעלים הוא

אוראל זרביב
חיילת צעירה

עוד באותו הערב הוא עזב את הבית ברמת השרון, ועבר לגור עם אוראל.

עשיתי לו דרינג'דרינג, ושאלתי אם הסיפור נכון, ומה יש לו להגיד.

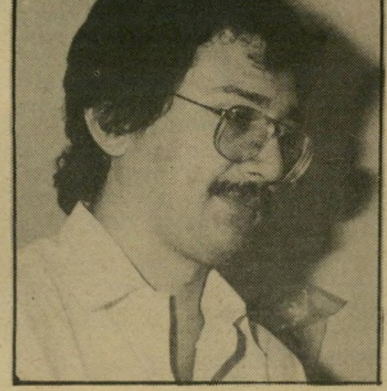
"זאת המציאות, ואין לי מה להגיד."

גם כן מקום לאהבות

מי זה אמר לכם ששום דבר לא קורה בכנסת? נכון שלא בדיוק מחוקקים שם חוקים חדשים, והישיבות לא מיידעו מעניינות, ורוב חברי הכנסת, אם הם בכלל בבניין, יושבים ומקשקשים במיזנון, אבל כל זה לא חשוב.

הדברים האמיתיים קורים שם, כלומר האהבנות.

אתם שמעתם על חברי-הכנסת מליבה רייז? סר? ואתם שמעתם על חברי-הכנסת חיים קופר?

יוסי זרז'בסקי
יש אהבות בכנסת

מזן? כן? מה שמעתם עליהם? כי אני, למשל, לא שמעתי עליהם כלום. אבל לעומת זאת אני שמעתי שהעוזרת הפרלמנטרית של ח"כ רייז, אורית רייז שגיא, התאהבה בעוזר הפרלמנטרי של חיים קופמן, יוסי זרז'בסקי, ואותו דבר גם להיפך.

ואם יש אהבות בכנסת, סימן שעם-ישראל חי ותוסס.

גירושין ראשונים

כל מי שגר בגושרין ועיקר עיסוקיו בילויים מכיר כבר שנים את אילן וריטה שובב, שיש להם וילה ברמת-השרון והם עורכים שם מסיבות המוניות, שכל מי שהוא משהו — או חושב שהוא משהו — מוזמן לשם.

במשך שנים רבות הכל קינאו בזוג הזה. צעירים, נאים, מאוהבים, מצליחים, עשירים. ממש טרגו-טריביטרו, כמו שאומרים בארץ.

ובאמת, יכול מאוד להיות שעשו להם עין רעה, בזה שכל הזמן אמרו עליהם כמה שהם מאוהבים וצעירים ויפים וכל מיני דברים אחרים.

לפני חצי שנה התחשק לאילן לשתות קפה, אבל דווקא לא עם אשתו. הוא פגש חיילת צעירה ורצה לשתות איתה קפה, אבל לא היה נעים לו שיגידו עליו דברים, ולכן הוא ביקש מהחיילת להביא עוד חברה, כי אם גבר יושב עם שתי בחורות, אז זה סימן שאין לו רומאן עם אף אחת מהן.

זאת אומרת ככה נהוג לחשוב ברמת-השרון. אז החיילת הביאה איתה עוד חיילת צעירה ויפה, העונה לשם אוראל. השלישיה שתתה קפה ואכלה עוגה, ומייד אחרי העוגה התאהב אילן באוראל, ואוראל התאהבה באילן.

במשך כמה זמן הוא ניסה להסתיר את הסיפור, אבל בסוף הוא פשוט הלך לאשתו ואמר לה שהוא מאוד מבקש גט, כי הוא רוצה להיות עם אוראל.

ריטה נדהמה, ומייד רצה להוריו של אילן. ההורים קראו לאילן ואמרו לו שבמישפחת שובב אין גירושין, לא היו גירושין וגם לא היו גירושין. על זה ענה אילן שיכול להיות שאין גירושין במישפחה הזאת, ולא היו גירושין, אבל בקשר לעתיד הוא יחליט לבד.

ריטה שובב

דווקא לא עם אשתו

אשה בעלת צדוד צרות

לפעמים אני חושבת לעצמי שהלוואי והיו לי שקלים כמו שלצ'יירת רחל טימור יש צרות. איך הבחורה הזאת יודעת להסתבך זה ממש פלא. פעם היא ציירה ציורים לפי הומנה למישהו ממישפחת רובינשטיין, ואחר-כך הוא לא שילם לה, והם הלכו למישפט, והיו צרות, ובסוף אני לא זוכרת מי שילם למי. אחר כך היה לה איזה רומאן עם בחור שהבטיח לה כל מיני הבטחות, והיא קנתה לו תמורת זה מתנות, ואחר-כך, כשהוא עזב, הוא רצה שהיא תשלם לו פיצויים ותחזיר לו איזה דברים שהוא שילם עבורם, ושוב היו צרות,

רחל טימור
סמטוחה שלמה

יות". ראה את הציור שלום פנסטר מהמועדון. ומייד קנה אותו. הוא תלה את הציור במעורון והשוויץ בו, אבל אחרי זמן-מה הציור נעלם. שאלו את רחל אם היא יודעת מה קרה לציור, אבל היא לא ידעה. שלחו שליחים לחפש, אבל שום דבר לא קרה. עברו ארבע שנים, וממש לפני כמה שבועות עלה משהו ינוקא האילתי לתל-אביב ונכנס להזמין מיסגרת באיזה חנות מיסגרות. שם, בין המיסגרות, הוא ראה תמונה שמאוד מצאה חן בעיניו, והוא החליט לקנות אותה במתנה לידידו, אלי פפושדר. אבל כך אדם לא קונה תמונה גדולה בחצי דקה, או ינוקא אמר שהוא יחזור אחרי-צהריים, ויצא מהחנות.

לא עברו שעות, ולחנות נכנסה רחל טימור, גם היא, כנראה, בענייני-מיסגרות, ומה היא רואה מול עיניה, אם לא את הציור האבוד שלה?

אז היא התחילה לצעוק ורצתה בתמונה, אבל האיש אמר שיש לו קונה אחר, והיו צרות, והיו בעיות וצערות, וחברים באו מכל הכיוונים.

שמעתי שממש אתמול חזרה התמונה למקומה על אחד הקירות של המועדון, ובא לציין גואל.

שלום פנסטר
הציור נעלם

ושבו היה מישפט, ונעלמו דברים וממש סמטוחה שלמה. ופעם הומנה למסור עדות במישפחה ונעלמה כאמצע העדות. ועוד ועוד. היה עוד סיפור שקשור בתמונה. היא ציירה ציור גדול מאוד וקראה לו "גנוס משחקת בקוב"